

uit het O. N. O. opkwam, en wij eindelijk in staat geraakten Noordwaarts langs de kust te stuuren. Het weder fraai zijnde, hadden wij deezen dag veel gezelschap, en overvloed van alles. Veele van onze gasten bleeven den geheelen nacht bij ons aan boord en wij sleepten hunne kanos agter na.

Den zestienden, met het aanbreeken van den dag, den schijn van eene baai ziende, zond ik den Heer B L I G H met eene sloep van elk schip, om dezelve opteneemen, zijnde toen drie mijlen van land. Daar begonnen nu van alle kanten kanos aan te koomen, zoo dat 'er voor tien uren niet minder dan duizend om de twee schepen waren, de meeste vol volk en wel beladen met varkens en andere voortbrengzelen van het eiland. Wij hadden de overtuigendste blijken van hunne vriendschaplijke geneigdheden; want wij zagen geen eenen hunner, die enigerlei wapen bij zig had. De nieuwsgierigheid en de begeerte om handel met ons te drijven waren alleen de beweegredenen van hunne komst. Het is geen wonder dat, onder zulk een groot aantal als wij bij tijden aan boord hadden, sommige waren, die eenen diefachtigen aart verrieden. Een van onze bezoekers nam het roer van eene sloep uit het schip. Hij wierd ontdekt, maar te laat om het roer terug te krijgen. Ik meende zulks eene
goe-